

Verbitterd tot de dood er op volgt

Wanneer jullie deze brief krijgen ben ik er niet meer.

Wanneer ik terugblik op mijn leven kan ik nog steeds niet aanvaarden dat ondanks alle bemoeienis van veel mensen op verschillende niveaus de onderste steen nooit boven is gekomen m.b.t. de vuurwerkcramp en mijns inziens mensen op hoog niveau gedekt worden door de Nederlandse overheid.

Ondanks een persoonlijk schrijven van de hoogste officier van justitie waarin hij zijn persoonlijk medeleven uit, ben ik nooit gerehabiliteerd. Dit heeft bij mij, maar ook bij mijn familie veel diepe wonden geslagen. Het heeft een goede verstandhouding met mijn vader en broer blijvend geschaad.

Ik wijd/voel dat mijn ongeneselijke ziekte dan ook grotendeels te wijten is aan wat mij is overkomen en aangedaan, met name door de overheid en justitie.

Immers, ondanks alle beloften en toezeggingen van een rechter ofwel een rechterlijke uitspraak, hebben ik en mr. Knoops nooit de toegezegde dossiers onder ogen gehad, ik snap hier helemaal niets van.

De onmacht die ik door dit soort opeenstapeling van loze beloftes ook door pers, parasieten, en andere media, waaronder sensatie journalisten hebben ervoor gezorgd dat mijn geloof in gerechtigheid en democratie er niet meer is.

En ik wil hiermee niet de suggestie opperen dat ik voor de ramp roomser was/ben geweest dan de paus, maar wat mij vanaf daar de Enschedese zaak is aangedaan staat mijns inziens in geen enkele verhouding tot de werkelijkheid. Daardoor ben verdrietig, teleurgesteld, en jammer genoeg verbitterd letterlijk aan mijn einde gekomen.

Ik hoop dat diegenen die hun macht lijken te hebben misbruikt om zoveel onrecht in de beerput te stoppen laten verdwijnen ooit bestraft worden, er kleeft veel bloed en verdriet aan hun handen.

Aan de mensen die altijd in mijn onschuld hebben geloofd, dank je/jullie wel hiervoor

Aan mijn dierbaren, ajow en tot later

Getekend ,

Andre de Vries